

Stockholms
universitet

Abstractsamlings

OFTI 36

Stockholm 20–21 september 2018

Illustrationer: Ali Reza Majlesi

Tema: Tal – Interaktion – Multimodalitet

Plenarföreläsare

Developing practices and resources for social interaction: evidence from longitudinal CA-SLA

Simona Pekarek Doehler, University of Neuchâtel

The human ability for social interaction is unique among the species. While some interactional practices are present even before birth (think of mommy and not-yet-born baby playfully ‘taking turns’), our interactional competence develops throughout life. But how is that competence affected when we move into a second language (L2)? What are the basic constituents of L2 interactional competence and what are the basic features of its development over time? Is interactional competence simply ‘transferred’ from the L1 to the L2, or is it recalibrated?

In this paper I discuss findings from a set of longitudinal studies that we conducted at the University of Neuchâtel on L2 interactional development as regards the most central organizational principles of social interaction: turn-taking organization, sequence organization, repair organization, and preference organization. Based on the cumulative evidence emanating from these studies, and taking stock of other existing research, I argue for an understanding of L2 interactional development as involving a diversification of people’s ‘methods’ (i.e., systematic procedures: Garfinkel 1967) for action, and, concomitantly, an increased ability for context-sensitive conduct (i.e., the ability to tailor talk/conduct to the local circumstantial details of the ongoing interaction). I show how grammatical resources participate in this process, and suggest that the development of L2 grammar-for-interaction is an integral part of L2 interactional competence.

Co-creation of contrastive versions in child custody disputes: Courtroom audio recordings and the invisible child

Karin Aronsson, Stockholm University

This presentation builds on audios from high stakes practices, courtroom examinations of parents in disputes about child custody. In this institutional context, neither the court, nor the researcher has access to the child’s own view, merely to courtroom reconstructions. The child is not heard or seen during the proceedings, but is recurrently made “visible” in contrastive narratives from which the court has to decide about what is in the child’s best interest. One conversational resource for *animating* courtroom storytelling is *reported speech*, as in talk about crying, shouting and protesting. Another resource is *reported affects*, as in reported expressions of fear or anger. Such reports are related to embodied descriptions of the other party’s actions, e.g. when actions are explicitly attributed to someone or cast as impersonal (‘stepfather spanked the child’ versus ‘the child got a spanking’). This involves *contested vision* (Goodwin, 1994; 2006) when different professionals contest each other’s version.

Information technology may amplify hostility. Children’s access to mobile phones recurrently involves *contested connectedness*, as in parental surveillance of

the child (and other parent). In some cases, this technology might legitimize problematic childcare arrangements. In courtroom blame accounts (Buttny, 1993; Edwards, 1995), information technology recurrently becomes a tool where children are to monitor conflicts that neither their parents, nor the court have been able to handle.

Hostility in courtroom talk is co-construed by attorneys and parents in orderly ways. One conversational resource, deployed by opponent side attorneys is the *negative interrogative* format (Heritage, 2002; e.g. ‘So you don’t care about the children’s own views?’).

In brief, the recordings reveal a number of ways in which courtroom participants invoke affects and embodied actions, fuelled by and fuelling ongoing disputes. It can be noted that some of the analysts’ problems in documenting social action are similar to those of the participants themselves.

Instructions as grammars for action

Oskar Lindwall, University of Gothenburg

With a starting point in studies of basketball practice, handicraft instruction, architecture education, and online video tutorials, this presentation discusses four different uses of the term instruction and how they are interrelated. First, instruction is often used to refer to the act or practice of ‘teaching’ or, perhaps more generally, ‘education’. In this sense, instruction is the central business of a variety of settings, with schools and classrooms as paradigmatic examples. Second, the term is sometimes used to refer to certain social actions, such as directives or orders, which, in the words of Candy Goodwin, “are designed to get someone to do something”. Although students are repeatedly told to open their books, raise their hands, and speak one at a time, it is clear that directions or orders are not specifically tied to educational activities. Instructions are also used to coordinate actions, to get help and assistance, and to address various troubles. Third, the term instructions might refer to written texts such as manuals, recipes, and guidebooks. This sense of the word overlaps with the other two, since manuals and guidebooks sometimes are used for educational purposes and typically consist of a sequence of directives. A fourth and more specific use of the term can be found in Harold Garfinkel’s writings about instructed actions in ethnomethodology’s program, where it is used to conceptualize the achieved orderliness of social actions and activities. Throughout the presentation, the theme of the conference (speech – interaction – multimodality) is topicalized through questions about the relation between instructions and the following of instructions. How are verbal directives turned into practical actions? What are the differences between being instructed by an expert and following directions found in video tutorials or printed manuals? It is argued that a move from talk-in-interaction to instructions and instruction-in-interaction also necessitates a shift in how we understand interaction and its different “modes”.

Presentationer

”Ska ni hem och lägga er på sofflocket” – förhandling av makt genom humor i studiosamtal om skidsport

Hanna Söderlund, Umeå universitet

Humor kan synliggöra maktstrukturer genom vem man skämtar med och hur. Föreställningar som finns på samhälleligt plan kan både brytas och reproduceras i humor och när det sker på tv får det större genomslag. I presentationen kommer jag att visa exempel på hur programledaren i SVT:s Vinterstudion skämtar med skidexperter och kommentatorer i sändningar från VM i längdskidor 2017. Exempelen kommer från en pågående studie som handlar om förhandlingar av maktpositioner och kön i samtal om skidsport på tv. Metodiken är samtalsanalytisk och multimodal med en feministisk poststrukturalistisk diskursanalytisk tolkningsram för att studera maktrelationer (Baxter 2003). Beroende på skämtteknik och humortopik förhandlas olika maktrelationer fram samtalsdeltagarna emellan. Programledaren tenderar att skämta kollegialt relationsbyggande med de manliga kommentatorerna, ansiktshotande med såväl den kvinnliga som den manliga skidexperten men riktar nedsättande skämt främst mot den manliga experten. Baxter, Judith. 2003. Positioning gender in discourse: a feminist methodology. Basingstoke: Palgrave Macmillan.

Learning to apologise – moral socialisation as an interactional practice at preschool

Polly Björk-Willén, Linköpings/Uppsala universitet

The present paper aims to explore the apology practices that occur among young children, supported by their teachers, in a Swedish preschool. Specifically it highlights how the apology events are initiated and interactively performed, with focus on the participant’s multimodal acting. The present data derives from a larger video ethnography on young children’s moral and emotional socialization in preschool and in families in Sweden (Cekaité, 2014). Taking the participants’ perspectives has served as an analytical benchmark (Garfinkel, 1967; Heritage, 1984). In order to implement the social and moral norms and values of the preschool the teachers often seek to resolve a conflict between children and encourage them to apologise. The analyses show that the apology practices have a ritualized framework consisting of i) clarifying the source of the conflict, ii) highlighting the moral order, and iii) verbalizing and embodying the apology (Björk-Willén, 2018).

The morality of object-use in the everyday life of Swedish families

Emilia Zotevska, Linköpings Universitet

This paper examines Swedish families and their moral discussions and acts concerning object-use. By attending to embodied features of how objects are interacted

with, I examine how children's and parent's object-use is ascribed moral meaning and how objects co-act in 'doing' morality. The study involves a video-ethnography (45 hours) carried out in 11 Swedish family homes with children between ages 1–14. The data was transcribed and analyzed according to multimodal interaction analysis (Goodwin, 2000). This study draws on family socialization studies (Aronsson & Cekaite, 2011; M.H. Goodwin, 2006; Tulbert & M.H. Goodwin, 2011; Streponi, 2003) which found that families negotiate and co-create moral order (see also Lareau, 2011). It also takes inspiration from studies on children/family and materiality (Cobb-Moore, 2008; Danby et. al., 2017; Janning, 2017; Prout, 1996; Rautio, 2013) specifically focused on how human interaction with objects organizes everyday life. The analysis of the participant's verbal and embodied conducts with e.g. a vacuum cleaner and a pitcher of water showed that 'right' object-use was mutually negotiated by both children and parents in relation to the activity and to the object's material properties. This paper highlights the importance studying objects in connection to morality in everyday family life.

Etik som emergent fenomen i interaktionen mellan hästar, tränare och ryttare

Charlotte Lundgren, Linköpings universitet

Både inom och utanför ridsporten diskuteras etiska frågor kopplade till träning och tävling med hästar, inte minst inom grenen dressyr. Studien som presenteras är baserad på inspelningar av 15 träningsstillfällen i dressyr. Resultaten analyserar den multimodala interaktionen mellan tränare, hästar och ryttare under vardagliga träningspass, och visar hur dressyrtränare förhåller sig till det etiska spänningsfält som finns mellan idén om hästen som objekt (som är underkastat människans vilja) å ena sidan och hästen som subjekt (som har viss rätt till självbestämmande) å den andra. Studien undersöker hur tränarna tillsammans med hästar och ryttare skapar "etiker-i-praktiker" genom hur de lär sina ryttare att tolka och respondera på hästarnas handlingar.

Att koka ihop ett beslut. Gemensamt beslutsfattande vid matlagning

Klara Bertils, Stockholms universitet
Simon Magnusson, Södertörn högskola

För att fatta gemensamma beslut behöver deltagare vara överens vad gäller både beslutets innehåll och var i beslutsfattningssekvensen de befinner sig (Stefanovic m fl 2017). Deltagarna behöver skaffa sig, och visa varandra att de besitter, tillgång till den kunskap som krävs för att delta i de gemensamma handlingarna (Goodwin 2013). I den här studien undersöker vi beslutsfattande när vänner och familjer lagar mat tillsammans. Medan tidigare CA-forskning om beslutsfattande främst har fokuserat på institutionellt präglade kontexter (se t.ex. Landmark 2016, Stefanovic 2012), bidrar vår studie genom att studera beslut i en vardaglig kontext. Syftet är att undersöka hur deltagarna genom samordnande av sina kroppar, av objekt och

verbala element organiserar interaktionen för att göra beslutsfattandet till gemensamt. Vi visar också hur tillgång till syn och smak behandlas som relevant för den multisensoriska aktiviteten att laga mat tillsammans.

Goodwin, Charles. 2013. "The co-operative, transformative organization of human action and knowledge". *Journal of Pragmatics* 46 (1):8–23.
<https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.pragma.2012.09.003>. Landmark, Anne Marie Dalby. 2016. "Negotiating patient involvement in treatment decision making. A conversation analytic study of Norwegian hospital encounters". Akershus University Hospital. Stevanovic, Melisa. 2012. "Establishing joint decisions in a dyad". *Discourse Studies* 14 (6). SAGE PublicationsSage UK: London, England: 779–803.
<https://doi.org/10.1177/1461445612456654>. Stevanovic, Melisa, Tommi Himberg, Maija Niinisalo, Mikko Kahri, Anssi Peräkylä, Mikko Sams, och Riitta Hari. 2017. "Sequentiality, Mutual Visibility, and Behavioral Matching: Body Sway and Pitch Register During Joint Decision Making". *Research on Language and Social*.

Displays of pain at the doctor's office

Leelo Keevallik, Linköping university
Ann Weatherall

This study targets sudden displays of pain in primary care doctor-patient interaction. We will demonstrate that the displays occur during various activities, including but not limited to physical examination, thus not in positions where they could constitute sequentially organized actions. In contrast to earlier conversation analytic studies that have demonstrated the social organization of pain, the current paper argues that the body may in fact intervene with progressivity of action, insofar as the speaker appears momentarily incapacitated. Hardly controllable behaviours, a sudden inbreath, a bodily recoil and a glottal stop happen in positions where they seem to be unanticipated, such as during medical history taking or in the middle of a word. We will demonstrate how these displays change the trajectory of talk: a patient may, for example, produce a repair or reformulation immediately after the pain display and the doctors regularly switch the topic of talk to the location and severity of pain. Both patients and doctors tend to abandon ongoing talk immediately upon the pain display.

Intimate skin-to-skin touch in human encounters: Multisensoriality of intertwinings

Asta Cekaite, Linköpings universitet

This presentation examines the interactional organization of skin-to-skin touch in social encounters. Intercorporeality and its manifestation through social touch is a rapidly growing research area within studies of social interaction (Cekaite, 2010; 2015; Goodwin & Cekaite, 2013; 2018; Mondada, 2016, Nishizaka, 2016). Because of its inherently bidirectional and relational character, social touch provides a fruitful avenue for demonstrating the multisensoriality of intertwinings between humans as "sentient-sensible beings" (Merleau-Ponty, 1964). Thus far, however, the pioneering work on this sensory modality has not explicitly addressed skin-to-skin

contact as a type of embodied communication. Other research perspectives on touch, including the social and affective neuroscience investigations (Morisson et al., 2010) have been exploring skin-to-skin touch in laboratory settings, arguing that skin is a particular sensorial system that can allow social and intimate touch to be discriminated. In this presentation, I discuss the interactional organization of naturally occurring skin-to-skin touch episodes as they are configured in adult-child interactions. The study shows that skin-to-skin contact usually occurs in intimate social situations, such as: i) affectionate encounters in families, i.e., greetings and farewells (e.g. Goodwin & Cekaite, 2018); ii) comforting responses in managing children's distress (crying) (e.g., Cekaite & Kvist, 2017); iii) diagnostic-soothing touch in responses to children's pain.

Att introducera hur man kan arbeta med data i multimodal interaktionsanalys

Mathias Broth, Linköpings universitet

Nigel Musk, Linköpings universitet

Rasmus Persson, Linköpings universitet

I vårt föredrag kommer vi att presentera och diskutera huvuddragen i det kapitel om metoder i multimodal interaktionsanalys som vi för närvarande arbetar med. Kapitlet kommer att publiceras i en kommande bok på Studentlitteratur (Broth och Keevallik, u.u.), vars övergripande syfte är att introducera den multimodala interaktionsanalysen på svenska för en rad olika discipliner. Då boken i första hand vänder sig till läsare utan tidigare kunskaper i fältet (studenter såväl som forskare inom andra discipliner), inställer sig frågor om hur man för en oinitierad publik bäst presenterar och introducerar metoder för empiriskt grundade analyser av multimodalt mänskligt samspel. I kapitlet avser vi beröra samtliga delmoment i det empiriskt grundade analysarbetet, från val av aktivitet att spela in, via inspelning, transkription och vidare analysarbete till vad vi gör med våra data när projektet avslutats. En särskild utmaning är att denna arbetsprocess behöver introduceras i ett enskilt kapitel, och därmed på ett mycket kondenserat sätt.

Referens

Broth, M. och Keevallik, L. (red., under utgivning). En introduktion till multimodal samtalsanalys. Studentlitteratur.

Sound symbolism in Swedish child-directed speech: A longitudinal study of lexical iconicity

Johanna Schelhaas, Stockholms universitet

Iconicity is the resemblance of form and meaning. Examples of this are words like meow, bang and creak. In this study it is explored how much iconicity is being used by ten Swedish-speaking parents towards their children at the ages of 0;3, 0;6, 0;9, 1;0, 1;3, 1;6, 1;9 and 2;0 years. The iconic expressions were extracted from interactional data. Then the expressions were analysed and classified by the author, following a modified version of the semantic and pragmatic classification of sound symbolism by Hinton, Nichols and Ohala (1994:10). Swedish parents use these kinds of

words to varying degree when talking to their children. This work gives an insight into how iconicity is used and that iconicity might be part of the register child-directed speech.

Mindreading and misrepresentation in Swedish preschoolers' narratives

Signe Tonér, Stockholms universitet

Narrative ability develops over time and is a challenging activity due to multiple embedded demands on cognitive, linguistic and pragmatic abilities. Video data from 107 children (mean age 5;5) was collected and analyzed with regard to how the children describe a specific event where the protagonist makes a misrepresentation due to a mismatch between appearance and reality. In line with previous results, it was unusual that the children in the present sample mentioned the misrepresentation. Those who explained or hinted at the misrepresentation had significantly longer stories, included more story events and used more subordinate clauses than their peers.

Kroppens dubbla roll i medicinsk interaktion: Iscensättande av symptom i sömnapnékonsultationer

Clara Iversen, Uppsala universitet
Marie Flinkfeldt, Uppsala Universitet

Den här studien för samman forskning av iscensättande med forskning om doktorabilitet genom att analysera kroppen som både interaktionens objekt och resurs. Vi analyserar multimodala aspekter av interaktioner mellan sjuksköterskor och sömnapnépatienter med specifikt fokus på tillfällena då patienter iscensätter sina problem. Sömnapné innebär andningsuppehåll under sömnen, varför patienten inte har direkt tillgång till själva händelsen utan endast till vad som händer efteråt (vaknar, kippar efter luft, är trött). Analysen visar hur patienten i svar på frågor om symptom uppvisar osäkerhet kring upplevelsen och dess relevans. Genom att iscensätta problem visar patienten upp upplevelsen för sjuksköterskan, som i sin tur ges ansvaret att som expert bedöma den medicinska relevansen. I den bemärkelsen hanterar iscensättandet av symptom såväl överensstämmelsen mellan patientens och sjuksköterskans förståelse av den upplevelse som beskrivs, som själva kunskapens status och den asymmetriska relationen mellan sjuksköterskan och patienten med avseende på medicinsk expertis.

Multimodality of micro-feedback in relation to understanding in spontaneous communication

Anna Jia Gander, Göteborgs universitet

Multimodality of micro-feedback in relation to understanding is studied in eight video recorded spontaneous face-to-face dyadic first encounters conversations

between Chinese and Swedish participants. Results indicate that sufficient understanding is commonly related to unimodal vocal-verbal micro-feedback yeah, okay and m, unimodal gestural micro-feedback nod, smile and up-nod, and multimodal micro-feedback yeah+nod, chuckle/laughter, and m+nods, of which the vocal-verbal micro-feedback is associated with a small pitch range, a flat or a falling pitch contour, and a short or a medium duration. Misunderstanding normally occurs where yeah and nod are used with hesitation and uncertainty, with yeah associated with a small pitch range, a falling pitch contour, and a short duration. Non-understanding is usually signalled by unimodal vocal-verbal micro-feedback sorry and what do you mean, unimodal gestural micro-feedback eyebrow rise and gaze at, and multimodal micro-feedback eyebrow rise/frown, gaze sideways/at, or head forward plus sorry, what, or huh, and sometimes chuckle/smile, expressing uncertainty and eliciting further information, of which the vocal-verbal micro-feedback is associated with a small pitch range, a rising pitch contour, and a short duration.

Using the body in space to re-align 'self' and 'other' relations in the production of situationally-recoverable types of ellipsis

Ben Clarke, Göteborgs universitet

This paper considers what the linguistics literature has labelled 'situationally-recoverable ellipsis' – the use of some syntactic structure in language where one or more of its fundamental elements have been omitted but is/are predictable because it is/they are recoverable from the non-linguistic context. Using the reality television show 'Big Brother' as my data, my analysis shows a correlation between instances of so-called 'situationally-recoverable ellipsis' and dyadic interactions. In these, the distinction between 'self' and 'other' in the participant framework composition is self-evident whereas in triadic and multi-party (i.e. four-plus people) interactions it becomes increasingly complex and has to be semiotised. Looking across cases, interlocutors can be observed to display, simultaneous to ellipsis in the language modality, patterned embodied behaviour relative to the communicative space in order to demarcate 'self' and 'other' distinctions. This regularity across embodied and space modalities appears to help achieve communicative success when ellipsis in the linguistic modality has the potential to lead to ambiguity in the social interaction.

Bridging the textbook and the board in brainstorming activities in L2 classroom interaction

Olcay Sert, Mälardalens högskola

Although there are now more studies on how board work affords opportunities for language learning (e.g. Majlesi 2018), we also need to explore how board work and textbooks are bridged to make objects of learning visible in instructed learning settings. To this end, this study investigates how a teacher uses board work to co-construct learnables and teachables embedded in a textbook in two different English L2 classrooms in Luxembourg, with adolescent multilingual students in a public school. Using conversation analysis and drawing on 16 hours of video-

recorded and transcribed interactions, the presentation will focus on preliminary findings based on analyses of sequences of pedagogical activities imposed by a textbook, which are visualised on the board by the teacher using a brainstorming activity. Implications for teachers and teacher educators will be discussed.

References: Majlesi, A. R. (2018). Instructed vision: Navigating grammatical rules by using landmarks for linguistic structures in corrective feedback sequences. *The Modern Language Journal*, 102, 11–29.

Individ och grupp vid kollaborativt skrivande för hand i medborgardialog

Simon Magnusson, Södertörn högskola

I denna studie undersöker jag deltagares orienteringar till det individuella det kollektiva bidraget vid en medborgardialog. Politiska möten utmärker sig ofta genom dess stora antal deltagare. Att fördela medborgare runt mindre bord har visat sig ha politiska konsekvenser då "borden" görs till sammankomstens minsta åsiktsenhet. Det krävs därför ett arbete att göra sig hörd som individuell åsiktsbärare (Mondada mfl 2017). Jag intresserar mig därför för hur deltagarna hanterar förslagsskrivande som individer och grupp och hur man interaktionellt hanterar producerandet av kollektiva skriftliga förslag. I föreliggande studie tilldelas deltagarna ett 100 x 80 cm stort papper som bidrar med en kontextuell konfiguration (Goodwin 2000) där samtliga deltagare har möjlighet att skriva samtidigt utan förhandling om materiell tillgång (jfr Jakonen 2016; Musk 2016; Cekaite 2009). För att skriva på ett gemensamt ägt papper använder individerna praktiker för att göra det privata offentligt innan det sätts på pränt. Utifrån förståelsen av skrivande som kroppslig och fysisk handling (Mondada & Svinhufvud 2016) undersöker jag deltagarnas praktiker för att tillkännage individuellt upphov samtidigt som texten genomgår kollektiv förankring och revidering.

Translanguaging with the Tablet – Preschool teachers' experiences of using the multimodal affordances of digital tablets to create everyday multilingual activities including the whole children's group

Petra Petersen, Stockholms universitet

In this study, preschool teachers' experiences and attitudes towards using digital resources as a means to create multilingual activities are explored. Focus group interviews were conducted and a sociolinguistic framework and the notion of translanguaging was used in the analysis. Key results include how preschool teachers focused on the possibility to create everyday translanguaging activities, including the whole preschool group, using digital tablets as a resource. Furthermore, teachers experienced these activities as a way to extend the participation of multilingual children as well as parents in the preschool environment and by doing so addressing issues of status connected to language. Challenges, however, were also experienced by the teachers. These included a need for more applications in many

different languages, as well as an experience of some parents' reluctance towards their children taking part in multilingual activities. In a global and diverse world, where multilingual children have a right to communicate in all of their languages, experiences of using digital resources could propose an interesting and crucial way of creating translanguaging activities in educational settings.

Samproduktion av text i akademiska språkhandledningssamtal

Marjo Savijärvi, Helsingfors universitet
Anne Mäntynen, Helsingfors universitet

I denna presentation analyserar vi hur studenter och handledare på universitetet diskuterar studenternas akademiska texter under språkhandledningsmöten som syftar till att förbättra texten som studenten har skickat på förhand. Vi fokuserar på samspelet mellan studenten och handledaren, och analyserar sekvenser där samspelet leder till samproduktion av text. Materialet består av språkhandledningssamtal videoinspelade vid ett finskt universitet. Texten som diskuteras är en sammanfattning av studentens uppsats. Handledaren har tillgång till sammanfattningen, och detaljer gällande hela texten diskuteras på språkhandledningsmötet. Vi analyserar med samtalsanalytisk metod hur studenten och handledaren tillsammans funderar på lämpliga formuleringar, hur de engagerar sig i gemensamt tänkande och hur detta leder till samproduktion av text som kommer fram både språkligt och multimodalt. Vi visar hur texten som artefakt fungerar som gemensam fokus, och hur den samtidigt modifieras under språkhandledningssamtalet. Presentationen är en del av ett samarbete inom vilket vi analyserar språkhandledningssamtal i finska, finlandssvenska och sverigesvenska universitet. Samtalet har fått finansiering av Helsingfors universitet (2017) och Stockholms universitet (2018).

Digitalt kommunikationsstöd i samtal mellan personer med demens och personal -teknologi som interaktionellt fokus

Christina Samuelsson, Linköpings universitet
Anna Ekström, Linköpings universitet
Elias Larsson, Linköpings universitet
Ulrika Ferm

Syftet med studien är att undersöka när och hur tekniken topikaliseras i interaktion som involverar personer med demens. Tre dyader med äldre kvinnor med demens och deras vårdgivare deltog i studien. Dyaderna samtalade i hemmet hos personerna med demens och två webbaserade applikationer med generiska bilder, videoklipp och musikfiler (CIRCA) och personliga bilder och filmer (CIRCUS) användes. Topikal episodanalys användes för att studera och exemplifiera när och hur teknik relevantgjordes. Deltagarna var alla engagerade i att utforska surfplattorna och sex vanliga sätt att göra teknik relevant identifierades: Tal om tekniska problem, kommentarer om handlingar, uttryck för osäkerhet i navigeringen, instruktioner och förklaringar, uttryck för överraskning och prat om teknisk utveckling. Studien visar att digitalt kommunikationsstöd kan användas i samtal mellan personer med demens och personal, men att tekniska problem som exempelvis har att göra med uppkopplingshastighet ofta förekommer. Deltagarna utforskar stödet tillsammans

och förefaller intresserade och roade av att använda de båda applikationer som prövats.

Senaste nytt om svenska pivåyttranden

Per Linell, Göteborgs universitet

Niklas Norén, Uppsala universitet

Elisabet Engdahl, Göteborgs universitet

Pivåyttranden är mycket frekventa i olika samtalsgenrer men har ändå bara marginellt behandlats av grammatiker. Den mest omfattande studien är Norén (2007). I detta föredrag kommer pivåyttranden att analyseras utifrån en övergripande språk teori som betonar responsivitet hos yttranden, inkrementering inklusive responser i två steg, flerstämmighet (flera perspektiv hos samtalsbidrag) och dynamiska förändringar under loppet av yttrandeproduktionen (Engdahl & Linell, 2018).

En prototypisk pivåkonstruktion är följande:

(1)

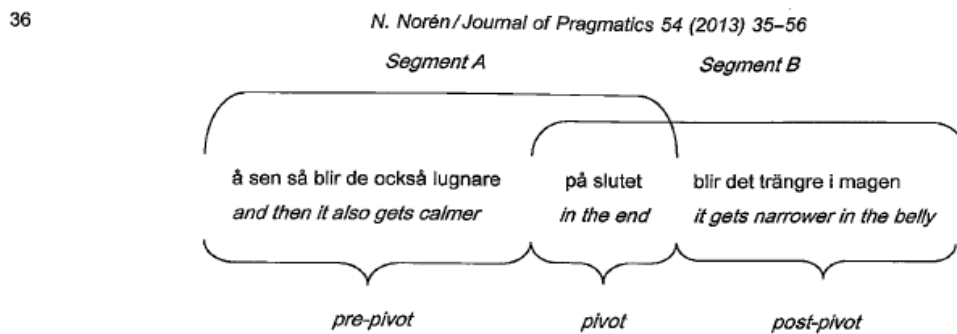

Fig. 1. Constructional schema of a pivot utterance.

Detta pivåyttrande är asymmetriskt med en postpivå som inte, eller bara delvis, speglar prepivån. Många pivåyttranden är dock symmetriska och "speglande" som (2: rad 4):

(2) På restaurang: Det serveras en rätt där en "lättrokt" köttbit ingår. G = gäst; S = servitris)

1. G: röker ni den själva?
2. S: ja.
3. G: hur gör ni då?
4. S: vi har **röklåda** här vi.

Vi kommer att formulera kriterier som kan användas för att identifiera pivåyttranden. I samband därmed visar vi på snarlika drag mellan pivåyttranden och vissa andra yttrandetyper. Pivåyttranden är således resultat av grundläggande yttrandepraktiker.

Referenser:

Engdahl, Elisabet & Linell, Per. 2018. Responsivitet, inkrementering och dynamisk förändring: Om yttranden som processer och produkter. *Språk och interaktion*, 4: 111–144. Helsinki.

Norén, Niklas. 2007. *Apokoinou in Swedish talk-in-interaction: A family of methods for grammatical construction and the resolving of local communicative projects*. Linköping University: Studies in Language and Culture, 11.

Elevers bruk av talsyntesen vid skrivande på skrivplatta – några initiala iakttagelser

Niklas Norén, Uppsala universitet

Helen Melander, Uppsala universitet

Ann-Carita Evaldsson, Uppsala universitet

I det här föredraget rapporterar vi från en pågående studie av skrivande i årskurs 3 och 4 på skrivplattor med appen Skolstil, där talsyntesen är aktiverad. I det videoinspelade materialet ingår både individuellt och parskrivande, men fokuset i denna studie är på skrivande i par. Syftet med studien är att öka kunskapen om talsyntesens betydelse för elevernas digitala skrivprocesser. Konkreta forskningsfrågor har varit att undersöka elevernas responser på talsyntesens olika yttrandetyper (språkljud, ord, meningar och texter/textfragment) samt vilka sociala handlingar dessa responser bidrar till att utföra. Resultaten indikerar att talsyntesens bidrag används som en resurs för textkomposition på framförallt ord och meningsnivå, men även som en resurs för interaktionella handlingar. Positionen direkt efter talsyntesens yttranden utgör ett centralt interaktionellt utrymme i de analyserade skrivpraktikerna, där språkliga enheter bekräftas eller ifrågasätts med utgångspunkt i talsyntesens yttranden och där eleverna demonstrerar kunskaper om språk och språkliga konventioner, men även förhåller sig mer lekfullt till talsyntesens röst. Studien ingår i en större studie av barn och ungdomars skrivpraktiker i vardagen (Talking and Texting on the Move: Exploring Children's Media Literacy Practices in Peer Groups, Melander 2014).

Att försvara interaktionellt utrymme: Förkroppsligade sociala och territoriella arrangemang av två-mot-en i flickors lekdeltagande

Ann-Carita Evaldsson, Uppsala universitet

Magnus Karlsson, Göteborgs universitet

I den här studien undersöker vi hur tre barn med hjälp av en rad förkroppsligade resurser (som blickar, ansiktsuttryck, kroppsliga formationer och konfrontationer) inklusive tal och den materiella omgivningen ömsesidigt bygger upp och försvarar ett gemensamt interaktionellt utrymme och på så sätt upprätthåller sociala gränser. Analysen baseras på en videonografisk studie i en förskola (Karlsson, 2018) här med fokus på hur tre flickor organiserar sitt lekdeltagande i form av 'två-mot-en'. Vi använder oss av multimodal interaktionsanalys (C. Goodwin's (2000) för att studera hur interaktionellt utrymme förhandlas multimodalt i interaktion (Mondada, 2013). Analysen omfattar också hur deltagarna i hanterar vad Goffman refererar till

som “territorial offenses” (1971: 49), vilket här innebär att en individ med vilken de andra inte delar ett visst territorium, lekutrymme eller relation, upprepade gånger försöker få tillträde till det lekterritorier som de andra gör anspråk på.

Goffman, Erving, 1971. *Relations in Public: Microstudies of the Public Order*. Basic books, Goodwin, Charles, 2000. Action and embodiment within situated human interaction. *Journal of Pragmatics* 32, 1489–1522.

Mondada, L. (2013). Interactional space and the study of embodied talk-in-interaction. In P. Auer, M. Hilpert, A. Stukenbrock & B. Szmrecsanyi (eds), *Space in language and linguistics. Geographical, interactional, and cognitive perspectives* (pp. 247–275). Berlin: de Gruyter.

Datasessioner

Practices for doing complaining-in-interaction in L2 French

Klara Skogmyr Marian, University of Neuchâtel, Stockholms universitet

In this data session, we will examine practices for doing complaining-in-interaction in second language (L2) French. The study is part of a PhD dissertation that investigates the development of L2 interactional competence. Interactional competence refers to the systematic interactional procedures speakers use to accomplish social actions and establish intersubjectivity in interaction (e.g. Pekarek Doehler & Pochon-Berger, 2015). While prior work on the development of L2 interactional competence has investigated for example practices for turn-taking (Cekaite, 2007), task-openings (Hellermann, 2007; 2008), and disagreements (Pekarek Doehler & Pochon-Berger, 2011), no study has documented how L2 speakers develop their interactional methods for doing third-party complaining. Complaining-in-interaction has been described as a collaboratively constructed activity that requires cooperation between the involved participants, who together negotiate the emergence and progressive development of complaints by picking up potential complainables, ratifying or denying their existence, and co-constructing their sequential development (Heinemann & Traverso, 2009; Schegloff, 2005). Yet, we know little about L2 speakers' practices for doing complaining-in-interaction and how these practices develop over time. The data come from longitudinal video recordings of groups of university students participating in an L2 French 'conversation circle' at a university in the French-speaking part of Switzerland.

Samarbete mellan två personer med demens kring en iPad-aktivitet

Elias Larsson, Linköpings universitet

Lars-Christer Hydén, Linköpings universitet

Christina Samuelsson, Linköpings universitet

På vår datasession vill vi diskutera ett samtalsmaterial mellan två personer som båda lever med en demensdiagnos. Paraplybegreppet demens rymmer flertalet diagnoser som innefattar en rad olika kognitiva och beteendeförändrande symtom inom domäner som komplex uppmärksamhet, exekutiv förmåga, inlärning och minne, språk, perceptuell-motorisk förmåga och social kognition. Synen på personer med demens likställs ofta med just förlusten av kognitiva funktioner och det finns en, i stort, icke ifrågasatt föreställning om att personer med demens inte är kapabla till att tillskansa sig ny kunskap eller lära sig nya färdigheter. Vidare finns det även en allmänt utbredd föreställning i samhället om att gruppen äldre-äldre personer skulle vara oförmögna att nyttja modern teknik. Konsekvenser kan bli att personer som lever med en demensdiagnos inte erbjuds tillfällen att uppleva nya aktiviteter eller situationer vilka uppmuntrar nytt lärande. Datamaterialet består av

en videoinspelning av två kvinnor, båda boende på ett demensboende, som tillsammans hanterar en surfplatta som en social aktivitet. Fokus för datasessionen är kvinnornas orientering mot surfplattan.

Oral examination in lower secondary school

Karianne Skovholt, University of South-Eastern Norway

In the last 20 years, the Norwegian educational system has advanced and improved testing practices. Alongside nationally administered rater training for written exams, national research projects on assessing written texts (e.g. KAL-prosjektet, Normprosjektet) have worked to increase students' writing skills and teachers' assessment competence. In contrast, rater training and research on oral exams are non-existent in Norway. One central question in the NFR-financed research project CAiTE (Conversation Analytic innovation for Teacher Education) is how we can train student teachers to be effective in their oral assessment practices. By investigating video-recorded assessment practices (desk talk, oral examination) in different schools, the project aims at developing and evaluating a new research-based instruction method, CARM, for teacher education. In this data session, we bring episodes from a dataset of 5 hours video-recorded oral examination interactions in a Norwegian class. At this early stage of the project, we are interested in practices that enables the students to show their competence. The data is collected spring 2018 and is a part of a larger corpus collected for the NFR-financed project LOaPP (Learning Outcome across Policy and Practice). The project group primarily use Conversation Analysis (CA) to analyze social interaction.

Multimodal gestalts at language cafés

Silvia Kunitz, Stockholms universitet
Ali Reza Majlesi, Stockholms universitet
Gunilla Jansson, Stockholms universitet

In this data session, we present a few excerpts of L2 Swedish multiparty talk in "language cafés". We have gathered video data from language cafés which are non-classroom activities that are organized by churches or libraries to aid immigrants in their practice of the Swedish language. We are interested particularly in practices used by Swedish speaking volunteers when retelling what is already told in the prior talk.

Ärendepresentationer i servicesamtal

Camilla Wide, Åbo universitet
Jan Lindström, Helsingfors universitet
Jenny Nilsson, Institutet för språk och folkminnen
Catrin Norrby, Stockholms universitet

På datasessionen kommer vi att visa exempel från videoinspelade servicesamtal på svenska, närmare bestämt samtal mellan kund och personal vid teaterkassor i

Sverige och Finland. Fokus ligger på inledningarna av samtalen då kunderna presenterar sitt ärende då de kommer för att köpa eller lösa ut biljetter. Vi är intresserade av den sekventiella organiseringen i dessa initiala sekvenser och är tack-samma för alla sorts synpunkter och observationer utifrån våra data.

Multimodal practices of accomplishing board game turns

Emily Hofstetter, Linköpings universitet

Data: I am examining a video corpus of 60 hours of board game interaction using conversation analysis, currently focusing on how game turns are organized. Most board games involve taking turns, during which a player accomplishes game tasks, then passes to the next player. I am interested in the multimodal practices used to accomplish and pass game turns, what the practices may index, and what the minimal requirements are for a 'complete' game turn. In this data session, I will show two instances of turn taking: a minimal turn and an extended set of sequences that constitute a turn.

Rationale: Board games are often used as a convenient form of data collection in interactional studies, but are rarely studied as games. However, the game itself exerts contingencies over the interaction. I aim to expand the CA literature in two ways: first, to describe the structure that permeates game play, so as to better analyze game data; and second, to examine practices for moving between multiple sequences and creating a cohesive whole ('the game') from sub-units of activity (Robinson, 2013).

Robinson, J. (2013). Overall structural organization. In J. Sidnell & T. Stivers (eds.), *The handbook of conversation analysis* (pp.257–280). London: Wiley-Blackwell.

Disagreements and dementia

Elin Nilsson, Linköpings universitet

This data-session explores aspects of disagreements about factual statements involving participants who have dementia. One of the most significant and common symptoms of dementia has to do with remembering, which poses challenges for co-interactants to design their talk in line with this potential epistemic challenge for the person with dementia. In prior studies, we have investigated how spouses to persons with dementia approach the sensitive issue telling about an event which may not be remembered by, and even questioned by, their spouse. We benefitted from a theoretical frame of epistemic stances and the use of multimodal resources (Nilsson, 2017; Nilsson, Majlesi & Ekström, 2018). In this data-session, we will present examples of different instances from research interviews on how couples in which one person has dementia manage instances of disagreement in interaction. The instances will include the telling a story which they both contribute to the telling of, or telling which regard more factual statements regarding common knowledge. Nilsson, E. (2017). Fishing for answers: Couples living with dementia managing trouble with recollection. *Educational Gerontology*, 43(2), 73–88. Nilsson, E., Ekström, A., & Majlesi, A-R. (2018). Speaking for and about a spouse

with dementia: A matter of inclusion or exclusion? *Discourse Studies* (Epub ahead of print).

Hur låter sylt och grädde? – Att förhandla innehåll i musikaktiviteter på förskola

Maria Wassrin, Uppsala universitet

Exemplet är taget från en pågående pilotstudie för ett postdoc-projekt om musik och transdisciplinärt lärande i förskolan. Materialet är filmat på en förskola som arbetar mycket med musik tillsammans med de yngsta barnen (2–3 år). Pedagogerna har i exemplet installerat kontaktmikrofoner i en låda för att inbjuda till ljudutforskande, men annat material, såsom kriter, ficklampor och glaskulor erbjuds också. Jag är framför allt intresserad av att titta på hur fokus i situationen förhandlas fram, samt genom vilka resurser. I min önskan att förstå mer om hur ett s.k. transdisciplinärt arbetssätt kan gå till är jag särskilt intresserad av hur dessa fokus ändå kan ses som kodade (av deltagarna såväl som forskare), dvs. som tillhörande specifika ämnen (musik, bild, matematik, etc.). I förlängningen är jag intresserad av att studera vad ett transdisciplinärt arbetssätt gör i relation till barns agens och vilka kompetenser som barn och pedagoger behöver besitta för att en sådan undervisning ska komma till stånd.

Negotiation of meaning in artist conversations between artist and critic

Sara Rönnqvist, Helsingfors universitet

In my data session I wish to discuss the negotiation of meaning and the right to assess an artwork in two examples of an artist discussing her art with a critic. The conversation is recorded in a gallery space where the artist is having an on-going exhibition. In the examples the critic proposes facts about the artist's artworks. The artist modifies these propositions. The critic elaborates on them, stating new facts, which the artist then modifies, finally approving the critic's interpretations. Although the critic is the one having the floor delivering interpretations, the artist modifies and suggests alterations to these. Thus, the power relations and who has the right to assess the art works are negotiated, as well as the meaning of the artworks themselves. For my study, the concept of epistemic identities can provide a backdrop for the evaluative talk or assessment sequences, where the artist and critic put forward and negotiate their knowledge about the artistic installations of the artist.

Pathing the way to self-reflecting practice focusing on emotional interactions in preschool

Isabelle Letellier, Uppsala universitet

The project aims at capturing the complexity of the pedagogic agency in emotional interactions with children by focusing on multiple channels (actual verbal message,

body language, facial expression) and exploring the different levels of the pedagogue's actual message (intended/non-intended and/or conscious/unconscious), Observations in preschools are conducted to capture the multiple channels of emotional interactions. Interviews are conducted with preschool pedagogues to capture their perspective on emotional interactions as well as their reflection on specific interactions with children. Thereby the project demonstrates the necessity of self-reflecting practice focusing on emotional interactions. Data collection in the study is at its beginning at the time of the conference. The presentation will discuss the first interviews and observations as well as emerging theoretical and methodological challenges.

Delade arenor vid förmedlade samtal via bildtelefoni.net

Camilla Warnicke, Örebro universitet

Bildtelefoni.net är en statlig service där en tolk förmedlar samtal mellan en person som använder svenskt teckenspråk via bildtelefon och en person som talar i "vanlig" telefon. Tolken och personen som ringer via bildtelefon delar den visuella arenan, medan tolken och personen som använder telefon delar den auditiva arenan. Vid tjänsten framhålls att användarna är de som primärt skall tala till, och med varandra. Tolken är dock den enda som står i direkt kontakt med de båda användarna och som förmedlar samtalet. Fokus vid denna datasession kommer vara vad samtalsdeltagarna gör relevant för varandra relaterat till de delade arenorna: den visuella arenan och den auditiva arenan i kombination, och vad som åstadkoms genom dessa praktiker.